

□ Czas czytania: 6 min.

Dykasteria ds. Misji Zgromadzenia Salezjańskiego przygotowała okolicznościowe materiały na Salezjański Dzień Misyjny 2025 „Dziękuj, Przemyśl, Odnów”, upamiętniając rok 1875, rok pierwszej wyprawy misyjnej.

Sto pięćdziesiąt lat to długi okres czasu, a Rodzina Salezjańska przygotowuje się do odpowiedniego uczczenia tego wydarzenia. Broszura przygotowana z okazji Salezjańskiego Dnia Misyjnego 2025 wraz z plakatem, modlitwą i filmem (dostępnym pod linkiem [Youtube Dykasteria ds. Misji Salezjańskich](#)) to bogate i użyteczne źródło do dziękczynienia, przemyślenia i odnowienia misji salezjańskich.

Pierwszy Salezjański Dzień Misyjny (SDM) odbył się w 1988 roku i, pomimo zmian, nadal stanowi okazję dla wspólnot salezjańskich, Wspólnot Wychowawczo-Duszpasterskich (WWD), młodzieży i członków Rodziny Salezjańskiej, aby dobrze przeżywać ten aspekt charyzmatu salezjańskiego i szerzyć wrażliwość misyjną. Pomimo mylącej nazwy, nie jest to konkretny dzień, nie ma jednej daty, ponieważ każda Inspektoría może wybrać okres, który najlepiej pasuje do jej rytmu i kalendarza, aby jak najlepiej przeżyć ten mocny moment animacji misyjnej. Ponadto SDM jest punktem kulminacyjnym ścieżek wychowawczo-duszpasterskich, a nie działalnością oderwaną od reszty.

Broszura rozpoczyna się od kilku słów Wikariusza ks. Stefano Martoglio SDB: „W tym roku otrzymaliśmy dar świętowania 150. rocznicy pierwszej wyprawy misyjnej Zgromadzenia Salezjańskiego, zorganizowanej przez Księdza Bosko w 1875 roku. Świętowanie tej wyprawy oznacza odnowienie tego samego ducha i prośbę do Pana o posiadanie misyjnego serca Księdza Bosko. Ta wyprawa i wszystkie, które po niej nastąpiły, nie są dla nas jedynie momentami chronologicznymi. Są wyrazem wierności duchowi Księdza Bosko, w posłuszeństwie Darowi Bożemu, które naznaczyły i naznaczają wzrost, w wierności, Zgromadzenia Salezjańskiego w znaku i Marzeniu Księdza Bosko”.

Ks. Alfred Maravilla SDB, Radca Generalny ds. Misji, dzieli się refleksją na temat Opcji Misyjnej Księdza Bosko. Chociaż Ksiądz Bosko nigdy nie wyjechał jako misjonarz *ad gentes ad exteros ad vitam*, możemy odnaleźć w nim ducha misyjnego już od dzieciństwa. Ksiądz Bosko żył w Piemencie podczas ożywionego przebudzenia misyjnego i już w 1848 roku mówił swoim chłopcom o wysyłaniu misjonarzy do

odległych regionów, często wspominając o swoim pragnieniu ewangelizacji tych, którzy nie znali Chrystusa w Afryce, Ameryce i Azji. Opcja misyjna Księdza Bosko była połączeniem trzech czynników: po pierwsze, była realizacją jego osobistego, długo pielęgnowanego pragnienia „wyjazdu na misje”, wyrażonego w jego pięciu „misyjnych snach”. Po drugie, Ksiądz Bosko uważał, że zaangażowanie misyjne jego nowo zatwierdzonego Zgromadzenia uniemożliwi członkom popadnięcie w realne niebezpieczeństwo miękkiego i łatwego stylu życia. A przede wszystkim zaangażowanie misyjne jego Zgromadzenia będzie najpełniejszym wyrazem jego charyzmatu, podsumowanego w jego motcie i motcie Zgromadzenia: *Da mihi animas, caetera tolle*.

Tegoroczny dzień ma kilka perspektyw: Wiązanka 2025 „Zakotwiczeni w nadziei, pielgrzymujący z młodzieżą”, jubileusz Najświętszego Serca Jezusowego, niektóre fragmenty encykliki „Dilexit nos”, napisanej przez Papieża Franciszka i, oczywiście, Rok Święty Kościoła, Jubileusz. Możemy odczytać wszystkie te bodźce jako zaproszenie Ducha Świętego do stawania się „bardziej misyjnymi” w naszym życiu codziennym, z wiarą i nadzieją.

Wiemy, że spośród wielu wydarzeń w 2025 roku jedno będzie szczególnie ważne dla Salezjanów: 29. Kapituła Generalna Zgromadzenia. Ks. Alphonse Owoudou SDB będzie kierownikiem KG29 i przygotował proroczą refleksję na temat misji salezjańskich w świetle Kapituły Generalnej. „Temat 29 Kapituły Generalnej, *Zafascynowani Jezusem Chrystusem, oddani młodzieży*, oferuje nam uprzywilejowaną perspektywę do refleksji nad naszą misją w świetle trzech osi tematycznych: powołanie i wierność prorocza (dziękować), wspólnota jako proroctwo braterstwa (przemyśleć) i reorganizacja instytucjonalna Zgromadzenia (odnowić). Misja salezjańska nie jest tylko dziedzictwem do strzeżenia, ale wyzwaniem do ponownego podjęcia z odnowionym entuzjazmem i proroczą wizją. Z wdzięcznością za przeszłość, z rozeznanie dla teraźniejszości i z odwagą dla przyszłości, kontynuujemy wspólną drogę, ożywieni tym samym zapałem misyjnym, który zaprowadził pierwszych misjonarzy salezjańskich poza granice, pchnięci pragnieniem uczynienia widzialną miłość Boga wśród młodzieży”.

Następnym punktem broszury jest prezentacja członków pierwszej wyprawy z 1875 roku, znanej przede wszystkim dzięki słynnemu zdjęciu zrobionemu przez Michele Schemboche, zawodowego fotografa: Giovanni Battista Allavena, ks. Giovanni Battista Baccino, ks. Valentino Cassini, ks. Domenico Tomatis, Stefano Belmonte, Vincenzo Gioia, Bartolomeo Molinari, Bartolomeo Scavini, ks. Giuseppe Fagnano i ks.

Giovanni Cagliero, kierownik wyprawy. 11 listopada 1875 roku był dniem uroczystym i pełnym emocji. Ksiądz Bosko przygotował kazanie, aby towarzyszyć swoim synom, którzy jako pierwsi mieli przekroczyć ocean, w kierunku Argentyny: „Nasz Boski Zbawiciel, kiedy był na tej ziemi, zanim udał się do Ojca Niebieskiego, zgromadziwszy swoich Apostołów, powiedział im: *Ite in mundum universum... docete omnes gentes... Praedicate evangelium meum omni creaturae*. Tymi słowami Zbawiciel dał nie radę, ale polecenie swoim Apostołom, aby poszli i zanieśli światło Ewangelii we wszystkie części ziemi”.

Aby lepiej zrozumieć kontekst misjonarzy salezjańskich, w broszurze znajdziecie artykuł na temat ich korespondencji z Księdzem Bosko oraz syntezę pięciu snów misyjnych. Wśród setek listów Księdza Bosko, które od 1874 do 1887 roku przekroczyły Ocean Atlantycki, większość to te adresowane do salezjanów, od ks. Cagliero do ks. Fagnano, od ks. Bodrato do ks. Vespignani, od ks. Costamagna do ks. Tomatis i tak dalej do wielu salezjanów, księży, koadiutorów, kleryków, którzy wyjechali w trakcie 12 wypraw misyjnych zorganizowanych od 1875 roku.

Jak mówią Konstytucje Towarzystwa Świętego Franciszka Salezego w artykule 138, „Radca do spraw misji pobudza w całym Towarzystwie ducha i zaangażowanie misyjne. Koordynuje inicjatywy i ukierunkowuje działalność misyjną, aby w stylu salezjańskim odpowiadała potrzebom ludów, które mają być ewangelizowane. Jego obowiązkiem jest również zapewnić misjonarzom specyficzne przygotowanie i przystosowaną odnowę”. Mamy więc możliwość lepszego poznania i przypomnienia sobie ośmiu Radców Generalnych ds. Misji do 2025 roku: ks. Modesto Bellido Iñigo (1948-1965), ks. Bernard Tohill (1971-1983); ks. Luc Van Looy (1984-1990); ks. Luciano Odorico (1990-2002); ks. Francis Alencherry (2002-2008); ks. Václav Klement (2008-2014), ks. Guillermo Basaños (2014-2020) i ks. Alfred Maravilla (2020-2025).

Ponadto prezentujemy kilka postaci mniej znanych salezjanów „pionierów”, którzy przyczynili się do szerzenia charyzmatu salezjańskiego na pięciu kontynentach: ks. Francisque Dupont, inicjator misji salezjańskiej w Wietnamie, ks. Valeriano Barbero, siewca charyzmatu salezjańskiego w Papui Nowej Gwinei, ks. Jacques Ntamitalizo, inspirator Projektu Afryka, ks. Raffaele Piperni, prekursor Salezjanów w USA, ks. Pascual Chavez, jako pomysłodawca Projektu Europa i ks. Bronisław Chodanionek, pionier „incognito” w Mołdawii.

Wzrost Rodziny Salezjańskiej, a w szczególności wiele grup Rodziny Salezjańskiej

założonych przez misjonarzy salezjańskich, jest znakiem płodności charyzmatu salezjańskiego: w broszurze znajduje się krótka prezentacja każdej z nich. Ponadto miło jest podkreślić misyjną świętość Rodziny Salezjańskiej, z rosnącą liczbą osób podążających drogą świętości. Kolejnym namacalnym owocem misji salezjańskich jest życie czterech młodych ludzi, których można uznać za młodych świadków chrześcijańskiej nadziei: Zefirino Namuncurá, Laura Vicuña, Simão Bororo i Akash Bashir.

Nowe placówki salezjańskie, zwłaszcza w krajach, w których salezianie jeszcze nie są obecni, są wskazówkami impulsu misyjnego Zgromadzenia Salezjańskiego, który ożywia wiarę, daje nowy entuzjazm powołaniowy i odnawia tożsamość charyzmatyczną salezjanów zarówno w Inspektorii, która bierze na siebie odpowiedzialność za nową placówkę, jak i w tej, która wysyła lub przyjmuje misjonarzy. Ponadto impuls misyjny Zgromadzenia uwalnia nas od niebezpieczeństw zburzazynienia, powierzchowności duchowej i ogólnikowości, popycha nas do wyjścia z naszych stref komfortu i rzuca nas z nadzieją w przyszłość. W tym duchu możemy lepiej poznać nowe salezjańskie granice misyjne: Niger, Botswana, Algieria, Grecja i Vanuatu.

Bogactwo misji salezjańskich przekracza granice i dociera do wielu dziedzin: są salezjańskie muzea misyjne, jako strażnicy dziedzictwa kulturowego i salezjańskiego; są Salezjańscy Wolontariusze Misyjni, którzy poświęcają czas i życie innym; są grupy misyjne, takie jak te rozpowszechnione w Demokratycznej Republice Konga, w Inspektorii AFC.

Każdy SDM proponuje projekt, związany z tematem roku, jako konkretną okazję do solidarności i animacji misyjnej. W tym roku wybraliśmy otwarcie oratorium w Pagos, w Grecji, jednym z nowych salezjańskich horyzontów misyjnych. Otwarcie oratorium w Pagos, na wyspie Syros, będzie jednym z kluczy do zaangażowania greckiej młodzieży katolickiej i migrantów obecnych na terytorium i rozpoczęcia z nimi pracy salezjańskiej. Wszystkie zebrane fundusze zostaną wykorzystane na rozpoczęcie działalności duszpasterskiej, uporządkowanie pomieszczeń i zakup materiałów animacyjnych. Zaangażowanie salezjanów w duszpasterstwo młodzieży w diecezji pozwoli na podzielenie się naszym charyzmatem, aby wzbogacić Kościół lokalny, tę skromną mniejszość potrzebującą animacji.

Broszura kończy się kilkoma gramami, aby się dobrze bawić i poszerzyć wiedzę na temat misji salezjańskich, prezentacją członków Dykasterii ds. Misji, którzy

pomagają Radcy ds. Misji w pełnieniu jego roli promowania ducha i zaangażowania misyjnego w Zgromadzeniu Salezjańskim, oraz modlitwą końcową:

Bądź uwielbiony Boże, nasz Ojciec,
za ducha misyjnego,
którego wlałeś w serce księdza Bosko
jako istotny element jego charyzmatu.

Dziękujemy Ci za 150 lat misji salezjańskich
oraz za tak wielu salezjanów misjonarzy,
którzy poświęcili swoje życie niosąc Ewangelię
i charyzmat salezjański w 137 krajach świata.

Poślij Swego Ducha, aby prowadził nas
do przemyślenia odnowionej wizji misji salezjańskich,
z nieustrudzoną misyjną kreatywnością.

Zapał nasze serca ogniem Twojej miłości,
abyśmy, zafascynowani Jezusem Chrystusem,
ponownie wyszli z misyjnym zapałem
i entuzjazmem głosić Go wszystkim,
a zwłaszcza ubogiej i opuszczonej młodzieży.

Wszyscy święci misjonarze salezjańscy,
módlcie się za nami!

Materiały SDM 2025 są dostępne pod linkiem [Salezjański Dzień Misyjny 2025](#), aby
uzyskać więcej informacji napisz na adres cagliero11@sdb.org.

Marco Fulgaro